

Afghanistan: Natokrigen hotar svensk neutralitet

Kriget i Afghanistan "irakiseras" och blir alltmer ett fullskaligt krig mellan två krigförande parter. På ena sidan USA/Nato där de svenska soldaterna ingår och på den andra sidan talibanerna och andra afghanska upprorsgrupper. Att Nato har fått ett mandat från FN att vara i Afghanistan för att upprätthålla fred och säkerhet måste anses överspelat eftersom det inte längre finns någon fred att upprätthålla, bara ett alltmer blodigt krig att utkämpa.

Frågan som vi i Sverige måste ställa oss är: hur många talibaner, eller "brottslingar" som svenska försvarsmakten kallar dem, ska dödas av Nato, hur många civila afghaner

ska dödas av Natos bomber och hur många svenska soldater är vi beredda att offra i detta krig?

Det vi kan lära av historien är att de flesta krig startas med påstått goda motiv men att kriget nästan alltid följer sin egen destruktiva logik. När man inser att kriget var en felaktig väg är det nästan omöjligt att vända tillbaka. För många har offrats och för mycket makt står på spel för att man ska kunna erkänna sina misstag.

USA:s nya försvarsminister Robert Gates efterlyste nyligen fler soldater till Afghanistan från de allierade i detta krig. Han sa också att ett nederlag i Afghanistan kan

hota hela Natos existens. Kriget handlar alltså inte om att "hjälpa" afghanerna som man tidigare påstod. Det handlar om att rädda kärnvapenalliansen Natos anseende.

Svenska regeringens militära stöd till det Natoleda kriget, bryter det mot snart 200 år av svensk neutralitets- och fredspolitik. Det är ett led i en USA-anpassning, från de inom regeringen som år 2003 var med och backade upp USA:s angrepp på Irak. Detta en mycket farlig politik som riskerar att göra Sverige till ett mål för terrorism.

Ta hem de svenska soldaterna från Afghanistan!

Spela inte bort 200 år av neutralitet och fred!

Texterna i detta flygblad har skrivits av Göran Drougge, Christer Karlsson, Henrik Persson och Anita Lilburn



Nätverket mot krig är en paraplyorganisation som bildades 2003 för att samordna antikrigsprotesterna mot det planerade Irak-kriget. Sveriges största demonstration någonsin anordnades 15 februari 2003 med över 70 000 deltagare. Vi är en del av den stora globala antikrigsrörelsen. Nätverket har under fem år fortsatt att samordna protesterna mot kriget och arrangera antikrigsmanifestationer och belysa fr a USAs aggressiva utrikespolitik och roll i världen. Både organisationer och enskilda kan vara medlemmar. Se vår hemsida för mer information!

Stöd vår verksamhet med ett bidrag eller bli medlem (100 kr) pg 39 50 32 - 6

NÄTVERKET MOT KRIG

Den internationella antikrigsrörelsen består bl a: IAW, Stop the War Coalition, military families against the War (England), Military Families Speak Out (USA). Antikrigsrörelsen i Sverige finns i Göteborg, Malmö, Helsingborg, Norrköping, Östersund, Jönköping, Varberg, Umeå, Luleå m fl



www.motkrig.org

5 år av krig USA UT UR IRAK!

Lögnerna som startade en katastrof

Minns ni vad de sa för fem år sen? Vita huset och brittiska regeringen och danska regeringen och några till förklarade att ett krig måste startas mot Saddam Hussein och Irak. Varför? Jo, för att Irak hade livsfarliga massförstörelsevapen, och det var inget som de trodde – de "visste" det med säkerhet. De gjorde hundratals uttalanden där begreppet WMD – Weapons of Mass Destruction (massförstörelsevapen) nöttes in hos världspinionen. Ett forskningsinstitut i USA (Center For Public Integrity) har visat att Bush och hans närmaste spred den falska uppgiften om Iraks massförstörelsevapen inte mindre än vid 532 olika tillfällen mellan okt 2001 och aug 2003.

USA:s dåvarande utrikesminister Colin Powell gick till historien när han krävde överläggning av Picassos antikrigsmålning Guernica

i samband med sin krigshets i FN:s säkerhetsråd den 5 februari 2003, där han med provrör, bandinspelningar och suddiga bilder försökte bedra världspinionen.

Även Sveriges nuvarande utrikesminister Carl Bildt ingick i den med Vita huset intimt samarbetande propagandagruppern CLI (kommittén för Iraks befrielse) och spelade en viktig (och välbetald?) roll, som f d statsminister i det neutrala Sverige, i den plan som skulle leda till slakten och de pågående massmorden i Irak.

En annan viktig del i propagandan för kriget var att framställa det som en "mindre militär operation". Den 7 febr 2003 sa t ex Donald Rumsfeld att kriget kan "hålla på i sex dagar, sex veckor, knappast sex månader...".

Nu har kriget pågått i fem år! Seriösa beräkningar av hur många irakier som dödas

uppges siffror på mellan en halv miljon och över en miljon. I medeltal har 66 USA-soldater dödas varje månad. Till det kommer de fysiskt och psykiskt skadade som kan räknas i miljoner. Flyktingarnas antal överstiger 4,5 miljoner.

De miljoner som demonstrerade mot kriget för fem år sedan varnade för denna katastrof. Kriget fortsätter och USA:s ledning har inga konkreta planer för hur de ska dra sig ur (oavsett vilken som blir president nästa år!). Varje dag som USA är i Irak fortsätter slakten; allt fler städer bombas med mängder av döds-offer bland män, kvinnor och barn. Vi läser om mer tortyr och nya fångläger som hålls igång med hjälp av CIA och US-army. Det tog USA mer än 12 års krig innan de lämnade Vietnam. Och i Vietnam fanns ingen olja. ■

Ayat samlade 12 000 namn till regeringen mot klusterbomber

I dagens krig är det främst civilbefolkningen som blir måltavla för krigshandlingar. I kriget mot Irak använder USA bla **klusterbomber, vit fosfor och vapen med uranavfall**, även inne i städer. Alla dessa vapen bryter mot internationella avtal och konventioner som rör förbjudna vapen. Enligt Folkkrätten får vapen inte drabba civila, inte verka utanför själva slagfältet, och inte fortsätta att verka efter krigets slut. De får inte vara urskillningslösa eller "onödigt grymma." och de får inte skada eller förstöra befolkningens grödor och vatten.

En klusterbomb är en bombkapsel som öppnar sig i luften och sprider ut en mängd små bomber över ett stort område. Många av dem exploderar inte utan blir liggande kvar, och fortsätter att döda och lemlästa civilbefolkning långt efter krigens slut.

Vit fosfor reagerar efter explosionen med syret och börjar brinna. Klumpar av brinnande vit fosfor skjuts iväg och orsakar svåra brännskador. Försöker man släcka elden med vatten, reagerar fosfor med syret i vattnet och ger ännu svårare skador.

När **vapen med utarmat uran** träffar sitt mål



exploderar de och bildar mycket små uranoxidpartiklar som sprids med vindarna över långa avstånd. När partiklarna andas in eller på annat sätt kommer in i kroppen blir de dödligt farliga. Partiklarna är dels kemiskt mycket giftiga, dels radioaktiva. De kan orsaka cancer och genetiska skador som kan gå i arv i många generationer,

hur många vet vi inte. Förekomsten av cancer och fosterskador i bombade områden har mångfaldigats sedan uranvapen började användas 1991.

Trettonåriga **Ayat Suliman** från Irak skadades svårt av en klusterbomb när den exploderade. Vid explosionen omkom hennes två bröder. Den 12 februari i år lämnade Ayat in 12 000 namnunderskrifter till Sveriges regering med krav på förbud mot klusterbomber. Sverige har nämligen ännu inte skrivit på ett sådant förbud. Trots att svenska regeringen anser att andra länder ska förbjuda klusterbomber vill man fortsätta att tillåta export av **Bombkapsel 90** från Sverige.

Vi ställer oss alla bakom Ayat Sulimans krav på förbud av klusterbomber.

Men alla vapen orsakar lidande och död. Förbjuds en typ så ersätts den dessvärre snabbt av något annat lika fruktansvärt vapen. Ayats mycket realistiska budskap till världens länder är därför: förbjud alla vapen och alla krig! ■

Barnens situation



Enligt folkrätten innebär en ockupation att ockupationsmakten övertar den offentliga makten och därmed också ansvaret för civilbefolkningen på det ockuperade territoriet.

Den amerikanska ockupationen har i Irak allvarligt misslyckats med detta ansvarstagande, en grupp som har drabbats särskilt hårt är de irakiska barnen.

I den lägesrapport som UNICEF publicerade i december 2007 kan man utläsa att 980 000 barn saknar skolgång, att 1 350 barn har fängslats av militär eller polis anklagade för brott mot säkerheten och att säkerhetsläget fortfarande är så dåligt att 25 000 barn tvingas fly med sina familjer till andra orter i Irak varje månad på grund av trakasserier och hotelser.

UNICEF bedriver verksamhet i Irak och har trots det svåra läget genomfört omfattande vaccinationsprogram mot mässling och polio. De har också givit stöd till grundskolor i Irak med skolmaterial, återuppbyggnad och renovering av skolor samt inrättat extra klassrum för barn som flytt från sin hemort.

Trots att UNICEF lyckas utträtta mycket har organisationen svårt med sin finansiering och har bara lyckats få in 40 av de 144 miljoner dollar som verksamheten behöver. Det är en liten summa i sammanhanget – USA spenderar 3 500 miljoner dollar varje vecka i sin krigsverksamhet i Irak och Afghanistan. Om USA avstod från 7 timmar av detta krig skulle de insparade pengar kunna finansiera hela UNICEFS program i Irak under ett år. ■

USAs skuld kris militarismens pris

Skuld krisen i USA tycks utveckla sig till ett allt större problem. Landet kan inte längre betala för sin höga levnadsstandard eller sin slösaktiga, överdimensionerade militär som i stort sett gör av med lika mycket pengar som alla övriga länder tillsammans – bara tilläggsbudgeten för kriget i Irak och Afghanistan är lika stor som summan av Kinas och Rysslands militära budgetar.

Det är i själva verket så att militarismen nu har blivit den centrala delen av USA:s ekonomi – en utveckling som pågått ända sedan andra världskrigets slut. Den civila produktionsapparaten har successivt monterats ner så att allt från vanliga konsumtionsvaror till avancerad teknisk utrustning måste köpas in från utlandet. Detta skapar ett stort handelsunderskott, som USA måste finansiera genom lån – från att ha varit världens största långivare är USA idag världens mest skuldsatta nation. Underskottet bara för år 2006 var till exempel 811 miljarder dollar.

Genom att USA:s ekonomi blivit så militariserad kan man ifrågasätta om landet är en marknadsekonomi. Seymour Melman hävdade redan på 1990-talet att det amerikanska systemet var en "mili-

tär form av statskapitalism". Nyligen publicerade Chalmers Johnson sin "Nemesis: The Last Days of the American Republic" där han kallar tillståndet för "militär keynesianism". Det kännetecknas av en vilja att upprätthålla en permanent krigsekonomi där man ser militära resultat som vilken ekonomisk produkt som helst trots att de inte lämnar något bidrag varken till konsumtion eller produktion. Likt en gökunge tränger den militär-industriella apparaten ut alltför av sina civila syskon ur boet. Det blir för lite pengar kvar till de civila behoven och detta får konsekvenser – ett undervisningssystem i förfall, ett sjukvårdssystem som inte omfattar alla, en oförmåga att hantera miljöfrågorna och en infrastruktur i behov av reparation.

Militarismen är också ett hot mot det politiska systemet i USA. Chalmers Johnson säger i en intervju med Amy Goodman: "Redan George Washington varnade för att stående arméer är den största fienden till re-

publiken, särskilt till dess frihet. Han menade att en sådan ordning kommer att bryta ner separationen mellan den exekutiva, lag-



stiftande och juridiska makten – det som är vårt allra främsta skydd mot diktatur och tyranni." USA befinner sig nu i en vallsituation mellan att fortsätta att bygga sitt imperium eller att värna om sin demokrati – ett imperium utomlands går i det långa loppet inte att förena med en demokrati på hemmaplan. ■

Svenska museichefer, arkeologer, professorer och även t ex Stockholms biskop vill här uppmärksamma hur Iraks kulturarv - oersättliga fornlämningar - körs sönder, grävs bort, stjäls och säljs illegalt i krigets spår. Människlighetens kulturarv - och Iraks nationella, mångkulturella skatt. Undertecknarna uppmanar regeringen, FN, Unesco, museivärlden och allmänheten till snabb aktion.

Bagdads före museichef Donny George Youkhanna har också uppmanat till att ljusvaker ska ordnas över hela världen till minnet av femårsdagen av plundringen av Bagdadmuseet, den 10-12 april 2008 -och vid samma tid varje år framöver. Syftet är att skapa folklig opinion mot all fortsatt plundring som pågår i denna stund och stödja alla museers bevarandearbete. Se även på nätet: www.savingantiquities.org

Iraks kulturarv måste räddas!

Redan före anfallet i mars 2003 kom varningar från forskare och kännare av Iraks kulturarv, både i koalitionsländerna och andra: Ett krig skulle kunna få svåra följder för Iraks fornlämningar och övriga kulturarv. Tyvärr besannades dessa farhågor.

Nationalmuséet i Bagdad, med samlingar viktiga för hela världens kulturhistoria, plundrades och skövlades strax efter anfallet 2003. Över 15 000 föremål stals. Bagdadmuseet är idag fortfarande stängt i brist på medel och endast en del av föremålen har förts tillbaka.

Från världshistoriska centra som Babylon, Ur, Larsa, Samarra, Hatra, Khinnis och andra platser kopplade till vår civilisations uppkomst, finns rapporter om att allvarlig förstörelse ägt rum. Många av dessa platser har skadats av koalitionsstyrkornas militära aktiviteter, i en del fall för alltid:

Vid Babylon placerades en helikopterplatta och parkeringsplatser. Skyttegravar anlades i arkeologiskt utgrävda områden. Tusentals ton arkeologiskt material användes för att fylla sandsäckar för värn. Babylons unika, 2 600 år gamla vägbeläggning krossades av tunga militära fordon. Uppgifter finns om att ammunition dumpats i området.

Ur, de välkända sumeriska lämningarna från cirka 4 000 f Kr, direkträffades av flygbomber på några ställen redan 1991. Idag körs här tunga militära fordon. En militärbas med flyglandningsbana har byggts strax intill. Tanks cirkulerar runt Urs berömda ziggurat-tornområde, dit ett logistikförband förlagts. Detta är som att utsätta platsen för en kontinuerlig jordbävning.

Som en följd av att kriget inleddes har minst 38 av Iraks, och världens, stora fornlämningsplatser skadats och plundrats; däribland Uruk, Nippur, Nimrud och den forntida staden Isin. Ytterligare tusentals ojämförliga, oskyddade, arkeologiskt intressanta platser kan läggas till denna lista.

Plundrare skadade och förstörde också många andra unika historiska byggnader och artefakter. Iraks nationalbibliotek blev allvar-

ligt brandskadat av mordbrännare. Universitetslärare och akademiker i allmänhet flyr från Irak. Det gör att det är svårt med återuppbyggnad - inte minst av landets kultursektor. Illegal utförelse av föremål och en viss plundring av gravplatser och bebyggelse lämningar förekom redan förut. Nu sker en kraftig ökning



på grund av det sönderfall av det civila samhället kriget orsakat. Enligt den förre chefen för museet i Bagdad, Donny George Youkhanna, räcker den särskilda fornlämningspolis som upprättats inte till. Plundrarna är organiserade och ofta beväpnade. De vet att det finns en marknad för dessa antikviteter runt om i världen, främst i Europa och USA.

Nyligen kom också rapporter om ännu en långvarig militär operation från luften och marken mot Iraks andra stad Mosul. Mosul är en historisk, mångkulturell stad med gyllene tempel och mångtusenåriga bevattningsanläggningar. Ruinerna efter det gamla Nineve ligger inom Mosuls stadsmurar.

Nu behöver flera kraftfulla åtgärder vidtas för att motverka all förstörelse och utplundring:

● Ingen bör befatta sig med föremål som kan misstänkas ha illegalt utgrävts och utförts eller stulits från Irak. Det får inte finnas en marknad i Sverige eller i andra delar av världen för dessa föremål. Vi uppmanar museer, antikhandel och samlare att uppmärksamma alla

försök till införsel och försäljning av föremål från Irak och meddela detta till behöriga myndigheter.

● Vi uppmanar svenska staten att i FN och Unesco driva frågan om skyddet av det irakiska kulturarvet i enlighet med Unescos konvention 1970 om skydd av kulturarvet i krig, en konvention som Sverige anslöt sig till den 10 oktober 2002. Unesco måste i samarbete med företrädare för Iraks folk omgående agera för att skydda landets kulturarv; fornlämningar, bibliotek, museer och universitet.

● De makter som invaderat Irak måste bekosta återförande och reparation av Iraks stulna och plundrade kulturarv. Vi uppmanar också svenska staten att kraftfullt bidra till återuppbyggnad och återförandet av det irakiska kulturarvet.

Margareta Alin Hegelund, chef, Världskulturmuseet, Göteborg
Margareta Biörnstad, f. d. riksantikvarie
Göran Drougge, gymnasiepedagog
Jan Hjärpe, professor i islamologi, Lunds universitet
Bengt O.H. Johansson, tid ordf. i Kulturarv utan gränser
Caroline Krook, biskop, Stockholms stift
Per Kåks, f. d. museichef
Staffan Lundén, arkeolog, Gbgs univ/Högskolan på Gotland
Patricia Marino, curator, Medelhavsmuseet
Eva Myrdal, arkeolog
Johan Mårtelius, professor, Kungl Tekn Högskolan
Henrik Persson, kulturvetare, f.k.
Mike Powers, skollärdare, int. sekt., Kungsholmens gymnasium
Arne Ruth, publicist